

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Z. P.**, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 1**, se sídlem Ovocný trh 587/14, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2014, č. j. 6 A 217/2014 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného usnesení městského soudu, kterým byla jeho žaloba pro nedostatek pravomoci soudu o ní rozhodnout odmítnuta. Obsahově stejné podání jako „první“ kasační stížnost stěžovatel podal soudu (konkrétně Městskému soudu v Praze) ještě jednou, a sice dne 16. 2. 2014.

[2] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[3] Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 s. ř. s., dle kterého lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[5] Podle § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Má-li však účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jim. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. pak platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním

řízení. Podle § 49 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), do vlastních rukou se doručují písemnosti, u nichž tak stanoví zákon nebo nařídí-li tak soud. Soudní řád správní neukládá povinnost doručovat usnesení do vlastních rukou, v daném případě tak nenařídil ani soud, proto bylo napadené usnesení doručováno nikoliv do vlastních rukou postupem podle § 50 odst. 1 o. s. ř. Podle tohoto ustanovení nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenu vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.

[6] Z obsahu předloženého soudního spisu vyplynulo, že shora uvedené usnesení městského soudu, v němž byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, bylo doručeno zástupci stěžovatele pro řízení před městským soudem, A. H., a to vhozením do schránky dne 15. 12. 2014 na adresu uvedenou v plné moci předložené městskému soudu dne 21. 11. 2014. Kasační stížnost stěžovatel odeslal dne 30. 12. 2014, tedy 1 den po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti.

[7] Přípisem ze dne 19. 1. 2015 vyzval zdejší soud stěžovatele, aby se k výše uvedeným skutečnostem vyjádřil a případně označil důkazy svědčící ve prospěch zachování lhůty. Stěžovatel v podání ze dne 6. 2. 2015 uvedl, že usnesení městského soudu obdržel od pana P. J., odborového předáka organizace OS Taxi Praha, kde má poštovní schránku pro doručování pošty, a to z důvodu, že je občanem bez domova. Doručení usnesení vhozením bez úložní doby v době předvánoční je podle stěžovatele nemravné a nezákonné.

[8] Jak vyplývá z výše uvedené zákonné úpravy, usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele vhozením do schránky. Stěžovatel nepopřel, že k doručení došlo dne 15. 12. 2014, ani že podal kasační stížnost teprve 30. 12. 2014. Je především na stěžovateli, aby dbal ochrany svých práv. Ačkoliv stěžovatel uvádí, že je osobou bez domova, na průběh doručování citovaného usnesení tato skutečnost neměla vliv, neboť si stěžovatel zvolil zástupce pro řízení před městským soudem ve smyslu § 35 odst. 6 s. ř. s. Podle obsahu spisového materiálu se stěžovatel živí jako řidič taxislužby. Zdejší soud proto nepochybuje, že bylo v jeho schopnostech podat kasační stížnost včas, a neshledává nic nemravného ani na doručování soudních rozhodnutí v posledních dnech kalendářního roku.

[9] Protože byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2015

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu